

100 LET

**SPECIÁLNÍHO
ŠKOLSTVÍ
V BOSKOVICÍCH**

100 LET

**SPECIÁLNÍHO
ŠKOLSTVÍ
V BOSKOVICÍCH**

1. 9. 1906, tedy právě před 100 lety, byla otevřena Moravská zemská vychovatelna pro dívky v Boskovicích. 4. 9. 1906 ji předal referent zemského výboru Josef Jelinek a zemský tajemník František Janisch do správy Vladimíru Novotnému, prvnímu řediteli zařízení.

Tuto událost bychom dnes mohli označit za počátek speciálního školství v Boskovicích. Přestože dnes již nezjistíme, kdo dal podnět k tomu, aby se o zřízení této instituce začalo jednat, chtěla bych tomuto člověku a všem, kteří naslouchali a podíleli se na uskutečnění jeho návrhu, dodatečně poděkovat. Díky jim vzniklo zařízení, které během své existence poskytlo stovkám dětí zázemí, o které byly ve své rodině ochuzeny. A jak to s sebou život nese – děti, které se ranám osudu musí naučit čelit, nerozdávají svému okolí jen radosti, ale také hodně starostí a vyžadují mnoho péče. Právě takovým dětem bylo od počátku zařízení určeno. Název „Vychovatelna“ přesně vystihoval jeho poslání: jak je důležité správně, s láskou a přitom dostatečně důsledně vychovávat!

Během 100 let se poslání školského zařízení změnilo. Dnes poskytuje vzdělání i dětem, které jsou obklopeny láskou své rodiny, ale ve svém životě to mají poněkud těžší než jejich vrstevníci, a také dětem, které mají kromě zdravotního znevýhodnění i problémy pramenící z nedostatečné péče rodiny. Všem dětem chceme poskytnout takovou výchovu a vzdělání, které jim umožní v životě obstát.

V roce 1906 byla předána do užívání budova, která je dnes určena žákům základní školy praktické, základní školy speciální a praktické školy jednoleté. Přesně o sto let později, v roce 2006, je předávána do užívání zcela nová budova dětského domova. Děti, které doposud bydlely a žily stále ve škole, tímto získávají nový domov. Byt, ve kterém si budou pomáhat a učit se všemu, co v životě budou potřebovat. Mnozí si jistě kladete otázku: „K čemu je takový dětský domov dobrý, nejlépe je přece dítěti v rodině?“ S tím naprosto souhlasím a my všichni, kteří s dětmi z ohrožených rodin pracujeme, bychom si možná ze všech nejvíc přáli, aby všechny děti měly svůj opravdový domov. Bohužel však víme, že ne vždy je to možné a že ve společnosti se vždy nacházely a budou nacházet děti, které náhradní domov potřebují.

Jarmila Štůlová / ředitelka

V roce 2004, v době, kdy se mělo rozhodnout o stavbě nové budovy dětského domova, školu nečekaně navštívila paní Marie Konupčíková z Arkansasu. Když cestovala se svým nejmladším synem po České republice, uvědomila si na cestě do Moravského krasu, že je blízko Boskovic – města, ve kterém prožila část svého dětství. Když mně vyprávěla svůj příběh, uvědomila jsem si, snad ještě více než kdy jindy, že vytvořit dětem podmínky pro jejich zdárný vývoj je nezbytné ...

Věřím, že se paní Konupčíková nebude zlobit, když její dopis zveřejním jako poděkování všem, kteří od počátku Moravské zemské vychovatelny v Boskovicích až po současné dny o děti pečovali a pečují. Všem, kterých se to týká, kteří se nevzdávají a snaží se dětem pomoci, přeji, aby si na ně někdo vzpomněl s úctou a láskou za 10, možná za 50 let tak, jako paní Marie Konupčíková vzpomíná na všechny z Boskovic.

18. 10. 04

Milá paní Jarmilko,

srdečné díky za paměť o nás. Velice nás to potěšilo a zahřálo u srdce. Mile rádi vzpomínáme na návštěvu u Vás a na milé a srdečné přijetí a pohoštění, kterého se nám u Vás s mým synem dostalo.

Při návštěvě naší vlasti letos jsem s sebou vzala mého nejmladšího syna. Jsem ráda, že mohl návštěvu uskutečnit se mnou a vím, že to byl pro něho také hluboký zážitek. Tři děti se nám narodily ve Spojených Státech a tak ta čeština už není taková jaká by měla být. Zvláště syn Daniel je nejmladší a ten už více ze sestrami mluvil anglicky. No, snad jednou budu moci Vás ještě navštívit s celou mojí milou rodinou, když zase, dá-li Bůh, přiletíme na návštěvu České Republiky. Chtěla bych, aby i moje dvě dcerky Ellen a Yvette, a synové Miroslav a Ervin mohli Vás navštívit.

Pro mě to byl velice krásný čas, spjatý s mými nejnítějnějšími vzpomínkami, které uchovávám po celá léta ve svém srdci, jako nějaký vzácný poklad. Nevím, kolik takových jedinců se nachází, kteří mají tak kladné a milé vzpomínky na léta prožité v dětském domově. Myslím a jsem přesvědčena, že se tak stalo jedinečně díky těm obětavým a oddaným učitelům a vychovatelkám, kteří svou práci konali nad 100%, kteří se vlastně dokázali tak nějak vžít do situací těch nešťastných postižených dětí. Je pravdou, že tam dostáváte různé děti, které jsou z různých domovů, rozháraných rodin, kde jsou tyto děti šikanované, bité, zneužívané, ale vesměs jsou to nevinné děti, které si nezapříčinili to, v čem se nacházejí. Myslím si, že vždy za jejich neštěstím stojí dospělí lidé, kteří, místo, aby je chránili, milovali, veselili se s nimi, tak je zotročují v tom nejhorším slova smyslu. Všem chybí LÁSKA a jistota domova, oáza, na kterou tyto děti mají právo, leč žel...

Jsem Vám všem, kteří tuto práci konáte nesmírně, nesmírně vděčná, skláním se v úctě před Vámi, kteří berete na sebe tuto tak posvátnou a těžkou práci, jako je výchova a ochrana těchto postižených a přes společnost pokřivených dětí. Děkuji Vám, že se snažíte jim ukázat na lepší život a že je vracíte jim samým. V mém srdci zůstanou navždy jako pomníčky vzpomínky na mé učitele a vychovatele jako byli: paní učitelka Ludmila Podaná, Vlasta Janků, učitelé, pan Čeněk Krapl, Josef Dvořák, a také pan ředitel F. Kysilka. Rovněž vychovatelky jako byla tehdy už starší paní Anna Smrčková, aspoň pro mě to byla taková hodná, milá babička, pak Jarmila Veselá, Eliška Hlaváčová a také mi z paměti nevymizí vzpomínka na mladou vychovatelku a velice milou Amálku Helešicovou, která se k nám

chovala jako starší sestra a která pak zahynula, při vlakovém neštěstí. Měla jsem dokonce památník, ve kterém jsem měla od nich napsané verše, nebo namalované obrázky pro památku, ale přišla jsem o to.

Živě si na to vše vzpomínám, ačkoliv v srpnu letošního roku, už uplynulo 50 let, kdy jsem opustila zdi Dětského domova v Boskovicích. Osobně to přičítám Boží prozřetelnosti, která mě zavedla pod střechu tohoto domova, protože jinak, kdo ví jak by skončil můj mladý život. I když to byly pouhé tři roky, ale v dětském životě je to dosti dlouhá doba na záchranu, nebo na zkázu dítěte. V těchto třech letech dokázali moji učitelé a vychovatelé mě postavit na nohy a ukázat na pozitivní smysl života, ukázali mi lásku a snad jednu z nejdůležitějších věcí, tím že mi důvěřovali, naučili mě tyto hodnoty v životě si vážit. Prokázaná důvěra, propletena láskou a laskavostí, je často obrovský balsam na duši postiženého a zraněného dítěte. To je vlastně ta nejlepší MEDICINA.

Přeji Vám paní Jarmilko a všem ostatním hojnost Božího požehnání, hodně trpělivosti a moudrosti od Boha, abyste tuto tak nesmírně důležitou práci, kterou děláte místo rodičů, mohli konat a měli dost síly ji vykonávat. Vím, že je to práce nesmírně těžká, co dítě, jiný případ, co dítě jiný charakter, co dítě jiná bolest či tragedie. A Vy všichni, také máte ještě navíc své rodiny, své životní problémy a ještě se věnujete tak ušlechtilé a nanejvýš důležité práci, jako je výchova těchto nešťastných a postižených dětí.

Já bych si přála, aby Vás společnost za tuto práci odměnila, abyste se dostali do novin a časopisů na první stránky, aby se společnost o Vás dověděla a byla Vám za tuto práci vděčná a nápomocná morálně i finančně!

Vaše s láskou zůstávající jedno děvčátko, které jste zachránili před tragedií a vrátili zpět do společnosti neporušené a uzdravené od zranění a bolesti, které jí připravil život.

Marie Konupčíková (Moskalova)

NÁZVY ZAŘÍZENÍ

1906–1948	Zemská vychovatelna pro dívky
1948–1958	Dětský domov pro obtížně vychovatelné dívky
1958–1960	Zvláštní škola s dětským domovem
1960–2000	Zvláštní škola internátní
2000–2001	Zvláštní škola a Pomocná škola, Boskovice, okres Blansko
2001–2005	Dětský domov a Speciální školy Boskovice, okres Blansko
2005–dosud	Základní škola, Praktická škola a Dětský domov, Boskovice, Štefánikova 2

ŘEDITELÉ ZAŘÍZENÍ

první ředitel ústavu, od r. 1906	Vladimír Novotný
od 10. 6. 1922	Jan Kothbauer
od 25. 4. 1930	Jan Salava
od 12. 3. 1948	František Kysilka
od r. 1972	Jaroslav Horský
od r. 1989	Zdeněk Žáček
od r. 1990	Milada Dudová
od r. 1998	Jarmila Štůlová

K poděkování, které patří osvěceným předchůdcům, příkládám stejně upřímné a slovy těžko vyjádřené poděkování všem, kteří byli ochotni vyslechnout moji žádost, posoudit její naléhavost a hlavně zajistit realizaci stavby samostatného dětského domova.

Investiční záměr: **Dětský domov Boskovice – rodinné buňky, I. etapa**
byl schválen 6. 4. 2004 usnesením č. 4878/04/R 141 Radou JmK ve složení:

Ing. Stanislav Juránek	<i>hejtman</i>
Ing. František Polach	<i>1. náměstek hejtmána</i>
Ing. Lubomír Šmíd	<i>náměstek hejtmána</i>
Antonín Kment	<i>náměstek hejtmána</i>
Ing. Ilja Kašík, CSc.	<i>člen rady</i>
Jiří Tomek	<i>člen rady</i>
Rudolf Holz	<i>člen rady</i>
Mgr. Václav Božek, CSc.	<i>člen rady</i>
Ing. Milan Venclík	<i>člen rady</i>
Ing. Jaroslav Pospíšil	<i>člen rady</i>
RNDr. Igor Poledňák	<i>člen rady</i>
Ing. Jan Vitula	<i>člen rady</i>
Ing. Jan Letocha	<i>člen rady</i>

K investičnímu záměru se vyjadřovali:

RNDr. Miloš Šifalda	<i>ředitel odboru školství KÚ JmK</i>
JUDr. Hana Poláková	<i>vedoucí odd. organizačního a správního</i>
Ing. Simona Neubauerová	<i>vedoucí odd. speciálního vzdělávání</i>
Zdeněk Vala	<i>investiční technik</i>

Investiční záměr: **Dětský domov Boskovice – rodinné buňky, II. etapa**
byl schválen 7. 4. 2005 usnesením č. 678/05/R16 Radou JmK ve složení:

Ing. Stanislav Juránek	<i>hejtman</i>
Ing. Milan Venclík	<i>1. náměstek hejtmána</i>
Ing. Václav Horák	<i>náměstek hejtmána</i>
RNDr. Igor Poledňák	<i>náměstek hejtmána</i>
MUDr. František Adamec	<i>člen rady</i>
JUDr. Marie Cacková	<i>členka rady</i>
Ing. Jan Letocha	<i>člen rady</i>
Ing. Jaroslav Pospíšil	<i>člen rady</i>
Ing. arch. Anna Procházková	<i>členka rady</i>
RNDr. Miloš Šifalda	<i>člen rady</i>
Ing. Lubomír Šmíd	<i>člen rady</i>

K investičnímu záměru se vyjadřovali

JUDr. Hana Poláková	<i>vedoucí odboru školství KÚ JmK</i>
Ing. Simona Neubauerová	<i>vedoucí odd. speciálního vzdělávání</i>
Zdeněk Vala	<i>investiční technik</i>

SPONZOŘI

Mnoho projektů, programů a akcí pro děti, stejně jako materiální zajištění, bylo financováno díky sponzorské činnosti mnoha subjektů. Podpory všech si velmi vážíme a děkujeme. Za všechny jmenujme alespoň některé.

Mgr. Kateřina Bastlová, Jehnice, Brno

p. Pavel Filipi, 8141 Farnam 103, Omaha – Nebraska 68114

Obec Uhřice, Velké Opatovice

Ing. Petr Staffa, Boskovice

Miroslava Dokoupilová Ovoce – zelenina – potraviny, Boskovice

DOPPELMAYR lanové dráhy, s.r.o., Brno

ESP – Vladimír Petrů, Boskovice

JEDNOTA, spotřební družstvo v Boskovicích, Boskovice

Junák – svaz skautů a skautek ČR, středisko „Kompas“ Brno

KOLOS s.r.o. Boskovice, Boskovice

LARISA s.r.o. Liberec, Liberec

LD Marketing, Boskovice

LESCUS Cetkovice, s.r.o., Cetkovice

Majetková, správní a delimitační unie odborových svazů, Praha

Mlékárna Olešnice RMD, Olešnice na Moravě

Novibra Boskovice s.r.o., Boskovice

Jiří Paděra Řeznictví a uzenářství, Boskovice

Sdružení fyzických osob Jiří Domis FaDo, Mladkov

Sport – kola – servis Radim Petrů, Boskovice

Stavos Brno, a.s., Brno

Tesco Stores ČR, a.s. Praha – HM Tesco Brno, Brno

Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

... a mnoho dalších

Zásluhou CK ADRIA se mohly děti v roce 2002 vykoupat v moři na chorvatském pobřeží, o rok později se do Chorvatska podívaly díky příspěvku Nadace V. Fischera.

Velmi často spolupracujeme s Nadací Terezy Maxové, která na základě posouzení zpracovaných projektů přiděluje finanční prostředky. Několikrát byla z těchto prostředků financována doprava dětí do brněnského divadla Radost, doprava na exkurze a celodenní výlety (Věstonice – Mikulov, ZOO Lešná), částečné financování prázdninových pobytů dětí (Suchý, Svojanov, Baldovec), výlet do AQUA parku Vyškov a další.

Zemská vychovatelna pro dívky

Až do roku 1906 byl na Moravě jediný ústav pro výchovu zanedbaných dětí, který byl určen pro nedospělé hochy a nazýval se Moravská zemská ochrannovna (vychovatelna) císaře Františka Josefa. O mravně zanedbaná a opuštěná děvčata nebylo téměř nijak postaráno a teprve až na zasedání moravského zemského sněmu dne 3. 11. 1903 bylo usneseno, aby i pro tyto dívky byl zřízen větší ústav, jehož financování mělo být hrazeno z moravského sirotčího fondu. Po zhodnocení pedagogických a organizačních záležitostí bylo rozhodnuto zřídit na Moravě dva ústavy pro dívky. Jeden byl určen pro české dívky s vyučovacím jazykem českým a druhý pro německé dívky s vyučovacím jazykem německým.

O zřízení českého ústavu, který měl pojmut 120 děvčat, se ucházela města Boskovice, Prostějov a Veverská Bítýška. Jako nejprůhodnější byly vybrány právě Boskovice, což také zemský sněm schválil na svém sezení 2. 11. 1904. Město Boskovice ke stavbě vychovatelny vybralo dvě místa na pozemcích velkostatku. Jedno se nalézalo v místech za dnešním evangelickým kostelem a druhé poblíž místa, kde budova stojí dnes. Nejvíce danému účelu vyhovovalo druhé místo, které skýtalo dostatek volného prostoru a které leželo u tehdejší okresní silnice do Jevíčka. Vzhledem k tomu, že velkostatek požadoval za odkoupení pozemku příliš velkou finanční částku, bylo jednohlasně odsouhlaseno, aby se stavba posunula o dvacet metrů severně z panského pozemku na pozemky soukromých vlastníků, kteří s odprodejem za rozumných finančních podmínek souhlasili.

Vlastní stavební práce, jejichž náklad byl stanoven na 210 000 korun, byly zahájeny v polovině července 1905 a dokončeny koncem srpna 1906. V červnu roku 1907 bylo ovšem pro některé konstrukční nedostatky nutné provést stavební úpravy, které skončily v polovině září.

Slavnostní otevření zemské vychovatelny proběhlo 1. 9. 1906 a 4. 9. byla předána referentem zemského výboru Josefem Jelínkem a zemským tajemníkem Františkem Janischem do správy řediteli Vladimíru Novotnému, bývalému učiteli moravského zemského ústavu pro hluchoněmé v Ivančicích. První tři chovanky se do ústavu dostavily 17. 9. 1906 a vyučování bylo zahájeno téhož roku 24. 9. bohoslužbami v kostele sv. Jakuba. Koncem roku 1906 se v ústavu nacházelo 25 chovek a jejich počet dále narůstal. Nárůst chovek ovšem probíhal pomalým tempem, protože ústav ještě nebyl na Moravě zcela znám. Proto ředitelství prostřednictvím zemského výboru oznámilo všem c.k. okresním soudům a okresním hejtmanstvím na Moravě, že je vychovatelna otevřená.

První personál sestával z ředitele Vladimíra Novotného, učitele náboženství P. Jana Frýdeka, kontrolora Leopolda Obhlídala, pěstounek L. Staré a M. Šárové, kuchařky Karoliny Vlašínové, domovníka K. Nováka a lékaře dr. Karla Snětiny. V červnu roku 1907 přibyl další učitel Jan Šrot a v květnu 1908 učitelka Anna Haasová.

Chovanky se do ústavu velice často dostávaly na základě rozhodnutí soudu. Pocházely totiž z rodin, ve kterých se o ně téměř nikdo nestaral. Dívky byly intelektem srovnatelné se svými vrstevnicemi, ale protože většinou nechodily do školy, měly velké nedostatky ve vzdělání. Jejich dalším velkým problémem byly drobné krádeže, toulá-

ní a v některých případech i prostituce. Někdy byly do ústavu posílány také dívky s mentální poruchou. Tyto chovanky zde dlouho nepobyly a byly posílány do specializovaných ústavů, stejně tak i chovanky, se kterými byly velké výchovné problémy.

Vlastní škola byla plánována jako trojtřídní, která měla být rozdělena podle nadání a stáří chovek na přípravku a nižší a vyšší třídu. Každá ze tříd měla být ještě rozdělena na dvě oddělení. Přípravku navštěvovaly nejmladší chovanky a výuka probíhala podle osnov pro 1. a 2. ročník obecné školy. V nižší třídě probíhalo vyučování jako ve 3. a 4. třídě obecné školy a ve třídě vyšší jako v 5. až 8. třídě obecné školy.

Vzhledem k počátečnímu malému počtu chovek a nedostatku odborných pracovníků byla zřízena pouze jedna třída, ve které učil ředitel Vladimír Novotný. S ohledem na předpokládané vytvoření tří samostatných tříd byla třída již v počátku rozdělena na tři oddělení a plánované rozdělení školy bylo zavedeno až od školního roku 1908/09. Vyučování probíhalo v podobném rozsahu jako na obecných školách s tím rozdílem, že v nižších ročnících byl rozsah učiva menší, protože přicházející dívky měly velké nedostatky ve vzdělání.

Aby se s příchodem nových chovek do ústavu nedostávaly nakažlivé nemoci, jako se stalo v březnu roku 1908, kdy se po ústavu šířil trachom a spála a přijímání nových chovek bylo pozastaveno, bylo rozhodnuto, že napříště musí mít každá nově přichodící chovanka čerstvé lékařské vyšetření. Navíc se po okresním lékaři z místa příchodu chovanky požadovala zpráva, že se v místě, odkud přichází, nenachází nakažlivé onemocnění.

Neméně důležitou součástí ústavní školy byla výchova. Škola totiž nebyla jen obyčejnou obecnou školou, jejím nejdůležitějším úkolem bylo především vychovávat mravně zanedbaná děvčata. V tehdejší době neměly ženy takovou možnost uplatnění jako dnes a chovanky po opuštění školy nastupovaly většinou jako služebné do rodin. Proto také výchova směřovala k osvojení různých ženských a ručních prací. Především starší chovanky za dozoru pěstunek obstarávaly veškerý úklid v domě, učily se prát, žehlit a vypomáhaly v ústavní kuchyni. Později také šily prádlo, opravovaly ústavní oděvy a od roku 1907 bylo zavedeno pletení na pletacím stroji, na kterém pletly punčochy pro potřeby ústavu. Výjimkou nebyly ani jemné ruční práce jako vyšívání, háčkování a paličkování.

V roce 1910 přišel ředitel Vladimír Novotný s návrhem, aby bylo při ústavu zřízeno malé hospodářství s několika kusy dobytka a hejnem slepic. Mnoho chovek totiž po propuštění z ústavu odcházelo do služby také k rolníkům a podobná praxe by jim byla k užitku. Zřídit malé hospodářství pro potřeby ústavu se podařilo až na základě rozhodnutí moravského zemského výboru v roce 1915.

Také po propuštění měl ústav dohled nad chovankami až do dovršení jejich 17. až 18. roku. Většina chovek zůstávala v Boskovicích nebo v jejich okolí, kde vstupovala do služby. Obtížnější dohled měl ústav především nad chovankami, které odcházely do vzdálenějších míst. Postupem času, kdy počet propuštěných chovek narůstal, stával se dohled nad nimi obtížnější. Jen do roku 1912 bylo propuštěno 94 chovek.

Nedílnou součástí výchovy byly tresty, z nichž k nejtěžším patřilo i ostrhávání vlasů. V roce 1911 byly usnesením zemské školní rady zavedeny pro ústav tělesné tresty, které bylo možno používat jen ve výjimečných případech. Trestalo se prutem maximálně třikrát za měsíc na téže chovance, přičemž povoleno bylo nejvíce pět šlehů a trestat směla pouze žena.

Ústav se na veřejnosti prezentoval také účastí na některých výstavách. Tak již krátce po svém založení se v dubnu 1907 chovanky zúčastnily výstavy *Das Kind*, kterou uspořádal spolek *Verein für Zwangserziehung und Fürsorge* ve Vídni. Ústav se zde představil svými fotografiemi a fotografiemi chovanek při práci a při vyučování. V příštím roce se ústav účastnil kolekce ručních prací a prací na pletacích strojích všeobecné jubilejní výstavy kroměřížské, za kterou obdržel zlatou výstavní medaili a diplom. Když se v roce 1912 v Boskovicích konala krajinská výstava, nemohla na ní chybět ani boskovická zemská vychovatelna, jež se jí zúčastnila zahradnickou expozicí, kterou po dobu výstavy ošetřovaly chovanky, a výstavkou ženských ručních prací. Za zahradnickou expozici získal ústav čestné vyznamenání a za výstavku ženských ručních prací zlatou výstavní medaili s diplomem.

Velké problémy ústavu nastaly během první světové války, kdy se objevily potíže se zásobováním a s obstaráváním topiva, kvůli kterým bylo přijímáno i méně děvčat a počet tříd byl zredukován na dvě. Pro válečné potřeby bylo odevzdáno veškeré měděné nádobí z jídelny a od roku 1916 musely chovanky podle nařízení c.k. zemské rady vypomáhat při polních pracích. Mimo to dívky hotovily cupaninu, která se odevzdávala Červenému kříži, pletly vojákům ponožky a šály a starší a zkušenější šily dokonce prádlo a pomáhaly při vaření v městském lazaretu.

Nejhorší situace pro ústav nastala v roce 1917, kdy se pro nedostatek topiva přes zimu vůbec netopilo, vyučování bylo odkládáno a pro nedostatek nití a bavlnek ustaly také práce na pletacím stroji. Z problémů se stravováním zaslouží pozornost nedostatek mléka, které sice rolníci ústavu nabídli, ale za přemrštěné ceny. Zapomínali přitom, že jim chovanky vypomáhaly na poli za minimální odměnu.

Po válce se situace v ústavu postupně zkonsolidovala, jen v prvních letech přetrvávaly potíže s obstaráváním topiva a potravin. Pomocnou ruku naštěstí podala Československá péče o dítě, díky níž byla chovankám v roce 1922 přilepšována strava po 60 dní. Ve stejném roce dochází ke změně ve vedení ústavu, kdy byl po inspekci poslán na nucenou zdravotní dovolenou a poté do důchodu ředitel Vladimír Novotný, kterého v jeho úřadu vystřídal Jan Kothbauer, rodák z Tišnova. V pořadí dalším ředitelem ústavu se v roce 1930 stal Jan Salava, pozdější starosta města Boskovic.

Ve 30. letech se vytvářela praxe, že byly chovanky z přímé ústavní péče propouštěny po dokončení povinné školní docházky, jestliže se dalo předpokládat, že jsou náležitě převychované. Ostatní byly propouštěny až v 15 letech. Propuštění chovanek se ohlašovalo příslušným okresním péčím o mládež se žádostí, aby prostřednictvím svých místních orgánů bděly nad řádným chováním děvčat. Propuštěné chovanky zůstávaly v evidenci, byl s nimi veden písemný styk a dotazníky se u jejich zaměstnavatelů zjišťovalo, jak se uplatňují v praktickém životě. Pokud chovanky podmíněčně propuštěné dobře neprosplávaly, byly povolány zpět a propuštění se dočkaly až po dovršení 15 let.

Dne 1. 10. 1931 vstoupil v platnost nový zákon o trestním soudnictví, který vyžadoval změnu vnitřní organizace ústavu. Podle nové směrnice byly chovanky rozděleny podle mravních kvalit do čtyř rodin. Do první (pozorovací) rodiny byly umísťovány chovanky mladší 10 let, pokud je ovšem mravní kvalita nezařazovala do rodiny vyšší. Druhá rodina byla určena chovankám, které neměly problémy s chováním a s prospěchem. Tato rodina mohla být přeměněna na rodinnou kolonii s návštěvou veřejné školy nebo z ní mohly být chovanky předávány do volné rodinné péče. Do třetí rodiny patřily chovanky s menšími mravními delikty a do čtvrté dívky s delikty těžšími.

Každá rodina měla svou vlastní samosprávu, v jejímž čele stála pěstounka-matka, která o svých svěřenkyních vedla osobní zápisník, do něhož se zapisovaly výsledky pozorování o chování, povaze, spolehlivosti, svědomitosti a zvláštních sklonech a vlohách chovank. O každé dívce se navíc vedl osobní list, ve kterém byla zaznamenána osobní data, její původ, způsob života před vstupem do ústavu, výsledky zkoušky inteligence a jiné. Podle periodické klasifikace se chovanky přerazovaly do rodin vyšších nebo nižších.

V roce 1932 bylo výnosem zemského úřadu ze dne 24. 6. umožněno chovankám, které dobře prospívají, navštěvovat měšťanskou školu. Jen ve školním roce 1932/33 chodilo do boskovické měšťanské školy 11 dívek. Některé chovanky mimo to navštěvovaly živnostenskou školu pokračovací a v kurzech domácí krejčoviny získávaly výuční listy. Politické poměry koncem 30. let a následná okupace zasáhly velkou měrou do činnosti ústavu. Po zabrání pohraničí se 29. 10. 1938 do boskovické vychovatelny přesunuly chovanky dívčího oddělení zemské vychovatelny z Nového Jičína v počtu 60 osob i s personálem a v důsledku hospodářských poměrů byl značně snížen také rozpočet na rok 1939.

Za války byly přiděly potravin zcela nedostatečné, hrozila podvýživa a tuberkulóza. Aby ústav získal alespoň o něco více potravin, byl fingován vyšší stav chovank, byly zamlčovány zásoby z vlastní sklizně, vypomáhalo se i přes úřední zákaz rolníkům za potraviny a dokonce se potraviny nakupovaly na černém trhu. V tomto období se objevují zmínky o pracovních koloniích, které tvořily podmíněčně propuštěné chovanky. Tyto kolonie byly soběstačné a z výdělku si hradily stravu, ošacení, ubytování a lékařskou péči. Větší kolonie byly umístěny v zemském sanatoriu v Jevíčku a v hospodářské škole v Boskovicích a jen v roce 1940 jimi prošlo 17 chovank.

Perzekucí ze strany okupantů nebyl ušetřen ani personál. Na základě několika udání byla německými vojáky a gestapem provedena prohlídka celého ústavu a ředitel Jan Salava byl vyšetřován pro domnělé uschovávání zbraní a munice a později také pro podezření z rozmnožování ilegálních letáků. Na práce do říše byli posláni někteří zaměstnanci ústavu, mezi nimi např. učitel Jaroslav Kokta a učitelka Ludmila Kupková.

Pokřivené vztahy mezi lidmi se odrazily také v chování chovank, mezi nimiž se objevovaly udavačky, které na gestapo psaly o zásobovacích přechínech ústavu. Proti nim se stavěly vlastenecky smýšlející chovanky a zlá krev měla za následek, že dvě chovanky byly 16. 11. 1941 deportovány do koncentračního tábora v Ravensbrücku, kde se dočkaly konce války.

Ke konci války, když se fronta přiblížila, zabrala německá armáda přízemí, první patro a prádelnu, kde si zřídila vojenské obvaziště. Personál i s chovankami se na noc pro jistotu stěhoval do krytu, který byl již dříve z rozhodnutí úřadů vybudován ve sklepě ústavu.

Krátce po válce, 31. 7. 1945, se zemský národní výbor v Brně usnesl, že zřídí samostatnou výchovnu pro dívky starší 15 let v Mohelnici, v budově bývalé německé dívčí vychovatelny. Provedením všech příprav a zatímním vedením nově se tvořící dívčí vychovatelny v Mohelnici byl pověřen odborný učitel Jaroslav Kokta. Po skončení přípravných prací se do vlastního ústavu děti přestěhovaly v říjnu téhož roku.

Ve školním roce 1948/49 byl název ústavu pozměněn na Dětský domov pro obtížně vychovatelné dívky, který měl jednu třídu národní školy a jednu třídu střední (měšťanské) školy. Ve školním roce 1953/54 došlo k organizační přeměně školy na osmiletou

a dětský domov byl určen za domov s uzavřenou péčí. Tím sem přicházely nejobtížnější vychovatelné děti z celé republiky, jejichž výchova kladla na personál vyšší požadavky. Ke dni 1. 1. 1957 proběhla decentralizace a domov se stal samostatnou správní jednotkou.

S nástupem nového ředitele Františka Kysilky, v roce 1949, se začíná pod jeho vedením organizovat ve škole zájmový kroužek pěvecký, který jen ve školním roce 1950/51 uspořádal celkem 27 veřejných vystoupení. Mimo něj byly v ústavu činné kroužky taneční, šití, maňáskový, šachový, recitační, čtenářský, mičurinský, nástěnkářský, tělesné výchovy, filmový, odbíjené a stolního tenisu, později také technický a vaření. Také dramatický kroužek přispíval k dobrému jménu školy, zvláště v roce 1956, kdy v rámci 50. výročí založení ústavu sehrál pro veřejnost divadelní hru Sůl nad zlato.

Nemálo úspěšný byl i kroužek tělesné výchovy, jehož výsledky se projeví již v roce 1950, když se družstvo dívek umístilo na druhém místě z 11 družstev v okresním kole sportovní gymnastiky. V roce 1954 získalo šestičlenné družstvo v okresním kole Sportovních her žactva první cenu a putovní křišťálový pohár a v roce 1957 se dívčí družstvo umístilo ve stejných závodech opět na prvním místě, takže putovní pohár získalo natrvalo. Ke zdravému tělesnému vývoji dívek přispělo také jedenáctidenní putování po Českomoravské vysočině, které podniklo 22 vybraných nejzdatnějších dívek.

Zvláštní škola v letech 1958-2000

Velkou změnu přinesl konec roku 1957, kdy přišlo 28. 12. rozhodnutí ze školského odboru KNV v Brně. Podle něho se měl zdejší domov s dívkami do 20. 1. 1958 přestěhovat do Moravského Krumlova a místo něj se do Boskovic měl do 30. 1. 1958 přesunout ze Střelic dětský domov pro žáky zvláštní školy. Tímto rozhodnutím byla ukončena téměř 52letá tradice dětského domova pro dívky v Boskovicích.

Do Boskovic se děti ze Střelic přestěhovaly v počtu 62 žáků 28. ledna. V červnu téhož roku se počet dětí rozrostl o šestnáct, když z popudu ústředního inspektora byla převedena jednotřídní zvláštní škola v Boskovicích do ústavní výchovy. Školní rok 1957/58 nakonec ukončilo 96 žáků v šesti třídách. Škola měla tehdy název Zvláštní škola s dětským domovem a od konce roku 1960 obdržela podle nového školního zákona název Zvláštní škola internátní.

Zvláštní škola byla určena dětem, které měly takové rozumové nedostatky, pro které se nemohly s úspěchem vzdělávat v základních školách. Velká péče se věnovala smyslové výchově, kde se úspěšně odstraňovaly vady výslovnosti v hodinách logopedické péče. V práci s dětmi bylo dbáno zásady harmonické jednoty výuky a výchovy a bylo využíváno výchovného působení všech zaměstnanců a rodičů.

Výchovná práce kladla na odborný personál nové požadavky s individuálním přístupem ke každému dítěti. Proto učitelé v čele s ředitelem Kysilkou navštívili zvláštní školy ve Střelicích a v Šumperku, kde se seznámili s jejich činností. Zmíněná práce předpokládala mimo jiné odborný růst pedagogických pracovníků, kteří konali pravidelné porady a navštěvovali odborné semináře v Brně.

Změna v průběhu školního roku znamenala spoustu těžkostí. Především bylo nut-

né obstarat nové učebnice a školní pomůcky a také bylo nutné po odchodu děvčat provést některé stavební úpravy. Z dosavadní sborovny a z izolační místnosti byly zřízeny další dvě třídy a izolační místnost byla zřízena ve druhém poschodí mezi ložnicemi.

Podobně jako v dřívější škole i zde byla uplatňována zásada pracovní školy s aktivní účastí žáků, kteří vypomáhali např. v kuchyni, ve skleníku, při úklidu v domově, při zakládání pařenišť a jejich obsluze, zakládání kompostů, pěstování květin a zeleniny, udržování zahrady nebo při podzimní sklizni v místním JZD.

Podobná praxe se žákům hodila, protože žáci většinou odcházeli do učilišť nebo rovnou do pracovního procesu. Své uplatnění nacházeli v dělnických profesích jako zedníci, tesaři, skláři, zámečníci, švadleny nebo zemědělci. Nemálo žáků odcházelo také do tehdy velmi preferovaného hornictví.

Postupem doby narůstal počet žáků a tím také tříd. Již ve školním roce 1958/59 se setkáváme se sedmi třídami, ve školním roce 1966/67 s osmi třídami a v roce 1968/69 s třídami devíti. Od školního roku 1974/75 měla zvláštní škola tříd deset, od 1984/85 tříd jedenáct, od 1987/88 tříd dvanáct a ve školním roce 1988/89 dokonce třináct tříd.

Také počty zaměstnanců rostly. Tak ve školním roce 1971/72 působil ve škole ředitel, jeho zástupce a deset učitelů. V internátě pracovalo sedm kvalifikovaných vychovatelů, jedna nekvalifikovaná a čtyři pomocní vychovatelé. Z ostatních zaměstnanců zde působil zahradník, švadlena, čtyři kuchařky, tři uklízečky a dvě pradleny. V administrativě pracovala hospodářka, účetní a sociálně-zdravotní pracovnice. O rok později se počet učitelů zvýšil na dvanáct, ve školním roce 1974/75 na třináct a v roce 1987/88 dokonce na šestnáct učitelů a čtrnáct vychovatelů. Dne 31. 8. 1972 odešel do důchodu dosavadní ředitel František Kysilka, kterého vystřídal Jaroslav Horský, dosavadní zástupce ředitele.

Se vzrůstajícím počtem žáků přestávaly stávající prostory postačovat. Proto se již začátkem 80. let hovořilo o vybudování východního a západního křídla. Vlastní stavební práce začaly na jaře 1985 a stavba byla podle plánu zkolaudována v prosinci 1987. Byly zde umístěny další třídy, klubovny, ložnice a jiné provozní místnosti.

Mnoho z dětí, které měly nařízenou ústavní výchovu, za celou dobu pobytu v ústavu nepoznalo své rodiče, kteří o ně nejevili zájem. Trávily zde jak Vánoce, tak i letní prázdniny. Vytvořila se proto praxe vždy o letních prázdninách provádět čtyřtýdenní výměnu dětí s podobným zařízením.

Škola zaznamenala také několik úspěchů na sportovním poli. V roce 1964 získal žák IV. třídy Kaderka v oblastním kole Sportovních her mládeže zlatou medaili za běh na 50 m a stříbrnou za skok daleký. Další úspěch získalo čtyřčlenné družstvo žáků v roce 1984, kdy se ve Sportovních hrách mládeže v Jihomoravském kraji umístilo na druhém místě. Z jednotlivých cen získali žáci první místo ve skoku dalekém, druhé místo ve čtyřboji a třetí místo v hodu kriketovým míčkem.

Období po 17. 11. 1989 bylo charakterizováno společenskými změnami, které měly značný dopad i na pracovní kolektiv školy. Již v polovině roku 1989 odešel do důchodu ředitel Jaroslav Horský a novým ředitelem školy byl od 1. 8. ustanoven Zdeněk Žáček, dosavadní učitel na ZŠ Sušilova v Boskovicích. Přestože mu byla udělena důvěra, byl koncem roku 1989 vypsán konkurz na místo nového ředitele, jehož jediným kandidátem byl ředitel Zdeněk Žáček. Koncem školního roku 1990/91 byl ředitelstvím školského úřadu v Blansku znovu vypsán konkurz na místo ředitele školy. Z uchazečů byla jako nejlepší vybrána Milada Dudová, učitelka ve zvláštní škole v Blansku.

Tyto poměrně velké změny v tak krátkém čase však chod školy nezastavily. Již ve školním roce 1989/90 byl založen fotografický a divadelní kroužek, kterému se podařilo secvičit divadelní hru Bubáci od bratří Grimmů, se kterou žáci vycestovali také do Knínic a Šebetova.

Žáci výborně reprezentovali školu na mnoha sportovních soutěžích a turnajích. Po vítězstvích ve školním a okresním kole postoupili do oblastního finále ve vybíjené mladších žáků, které se konalo v prosinci 1993 v Hustopečích u Brna. Získali zde 1. místo a mistrovský titul přeborníků jižní Moravy pro rok 1993. Ani z krajského kola Sportovních her mládeže v Kyjově nepřijelo družstvo žáků školy s prázdnou. V lehkotletickém čtyřboji získalo 3. místo, M. Šindelka přivezl dokonce medaili za 1. místo v běhu na 1500 m.

Ve školním roce 1992/93 se ředitelka Milada Dudová a učitelé Přichystal a Kupsa vypravili do Holandska a z mnoha škol, které navštívili, přivezli řadu dobrých nápadů, podnětů a zkušeností. V září 1994 se při ZVŠI otevřela Praktická rodinná škola. Byla určena dětem ze zvláštní školy, které nebyly přijaty do odborných učilišť, a nejlepším žákům pomocných škol. Praktická škola byla otevřena pro chlapce i dívky, dvouletá docházka se zakončovala provedením praktické zkoušky a vydáním osvědčení o absolvování. Praktická škola byla zrušena k 30. 6. 1999. Od školního roku 1995/1996 se součástí školy stává ZŠ při nemocnici a pomocná třída v zařízení Betany.

V roce 1997 dosáhla ředitelka Milada Dudová důchodového věku a školský úřad vypsal konkurz na obsazení místa ředitele. Z přihlášených uchazečů byla vybrána vychovatelka Jarmila Štůlová, která do úřadu nastoupila 1. 8. 1998. Zástupkyní ředitelky školy se stala Jana Bousková.

V roce 2000 došlo ke změně názvu zařízení, a to na Zvláštní škola a Pomocná škola Boskovice. Tento název však škole nezůstal příliš dlouho a v následujících letech došlo k dalším změnám. Od roku 2001 se zřizovatelem školy stává Jihomoravský kraj a název školy se mění na Dětský domov a Speciální školy. Od září 2005 je ve škole zřízena Praktická škola jednoletá, která je zaměřena na práce v domácnosti a pomocné zahradnické práce, a zařízení nese název Základní škola, Praktická škola a Dětský domov.

První větší stavební akcí ve škole po roce 1990 bylo zhotovení nové fasády školy. Další akcí byla plynofikace kotelny, která trvala přibližně jeden rok a vyžádala si náklad 2 160 000 korun. Zkušebně se topilo v červenci 1993.

V roce 2001 proběhla v celé budově rekonstrukce sociálního zařízení, generální oprava střechy a zbudování jedné rodinné buňky v dětském domově. V následujícím roce došlo k výměně všech oken s požadovaným koeficientem propustnosti tepla v hlavní části budovy, k rekonstrukci skleníku a také k vestavbě šaten a sociálního zázemí pro tělesnou a pracovní výchovu.

V roce 2004 se podařilo z prostředků Jihomoravského kraje rekonstruovat školní kuchyni. Celkové náklady na stavební úpravy dosáhly 2 459 000 Kč, investiční prostředky přidělené zřizovatelem činily 2 415 000 Kč, zapojení investičního fondu školy činilo 44 000 Kč.

V listopadu 2004 byla podle schváleného investičního záměru zahájena stavba samostatné budovy dětského domova. Výstavbou tohoto zařízení budou zajištěny podmínky na odpovídající úrovni v zařízení, které poskytuje služby dětem a žákům z celého Jihomoravského kraje. Zbudování nového objektu umožní pečovat o děti od předškolního věku až do ukončení přípravy na povolání, pečovat o děti v sourozenec-

kých skupinách v samostatných rodinných buňkách a připravovat je na samostatný život dle jejich možností a individuálních schopností.

Uvolněním ubytovacích kapacit, které nyní slouží dětskému domovu, se vytvoří lepší podmínky pro žáky internátu škol a pro zajištění odborných učeben, které jsou nezbytné k realizaci školního vzdělávacího programu. Bez těchto změn by nebylo možné dále provozovat internát a nebylo by možné vytvořit vhodné podmínky ani pro žáky se zdravotním postižením ani pro jejich učitele.

Na I. etapu výstavby samostatné budovy nového dětského domova bylo vydáno stavební povolení dne 26. 11. 2004. Kolaudace I. etapy, tedy prvních třech rodinných buněk, proběhla 21. 10. 2005. Investiční prostředky přidělené zřizovatelem činily 3 450 000 Kč. Druhá etapa výstavby, výstavby dalších dvou rodinných buněk, byla zahájena 23. 8. 2005. Vnitřní vybavení, nábytek, elektrospotřebiče apod. se pořídilo v hodnotě 3 000 000 Kč, včetně vybavení společné kuchyně.

Základní škola, Praktická škola a Dětský domov

ŠKOLY

V základní škole praktické a základní škole speciální jsou vzdělávání žáci, kteří jsou umístěni v dětském domově nebo v internátě školy, a žáci, kteří denně docházejí nebo dojíždějí z blízkého okolí.

Škola velmi dobře spolupracuje s charitativním zařízením Betany provozovaným Oblastní charitou Blansko. Je to stacionář s denním pobytem pro děti, mládež a dospělé s mentálním postižením, kteří žijí v rodinném prostředí. Hlavním cílem je především poskytovat kvalitní a komplexní sociální služby mentálně postiženým mladým lidem s kombinovanými vadami. Ve spolupráci s naším zařízením je zde zřízena třída speciální základní školy, ve které se v současné době vzdělává 7 žáků pod vedením speciálního pedagoga. Nabízí jim klidné prostředí a kompletní bezbariérové vybavení. Jednou týdně sem dochází klinický logoped a psycholog. Žáci speciální základní školy se každoročně účastní Sportovních her, které Betany pořádá, uskutečňují se pravidelná setkání a vzájemné návštěvy dětí.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA PRAKTICKÁ

Podle nového Školského zákona (Zákon č. 561/2004 Sb.) se zvláštní školy mění na základní školy praktické, v nichž jsou žáci vzdělávání podle Vzdělávacího programu zvláštní školy.

Vzhledem k individuálním zvláštěnostem žáků je ve vyučování používáno takových forem a metod výuky, které jsou pro žáky zajímavé a podporují jejich snahu získávat potřebné informace. Ve výuce uplatňují pedagogové různé pomůcky, to vše za dodržování pedagogických zásad. Žákům jsou vytvářeny takové výukové podmínky, aby si mohli zvolit učební obor a budoucí povolání podle svých možností a schopností. Mají např. možnost získat základy cizího jazyka, a tím dosáhnout větší možnosti vyučit se ve středním odborném učilišti.

Žáci, kteří projevují mimořádný zájem o získání vědomostí umožňujících studovat střední odborné učiliště, mají rozšířené učivo o některé kapitoly učiva Vzdělávacího programu základní školy. Toto probíhá ve spolupráci s pedagogicko psychologickou poradnou a zákonnými zástupci žáka.

Součástí všech vzdělávacích oblastí se dnes stávají informační a komunikační technologie. S tím souvisí také zřízení počítačové učebny s připojením na internet. Žáci mohou nabýt dovednosti ovládat výpočetní techniku, orientovat se ve vyhledávání, zpracování informací a využívat je při dalším vzdělávání i v praktickém životě.

V pracovním vyučování se využívá především velké školní zahrady, kde mají žáci možnost seznámit se se základy péče o zahradu. Žáci se učí připravovat půdu k výsadbě a výsevu, vysévat vhodná semena a vysazovat sazenice salátu, kedluben a další zeleniny, kterou předpěstovali ve skleníku. Za pravidelnou péči o záhony – zalévání, kypření, plení – jsou žáci odměněni bohatou sklizní a možností připravit si chutné zeleninové saláty, pomazánky a další pokrmy z darů zahrady.

Také práce v dílnách je součástí výcviku pracovních dovedností. Žáci zde zpracovávají dřevo, plech, drát a další materiál. Kromě dílen pro zpracování dřeva, je ve škole také keramická dílna, ve které pracují i děti s těžším mentálním postižením. Učí se základním postupům zpracování keramické hlíny – hnětení, válení ..., vykrajování jednoduchých tvarů apod. Keramická dílna je vybavena pecí a hrnčířským kruhem.

S keramickou hlinou pracují děti velmi rády. Musí ji zpracovat, vytvořit požadovaný výrobek. Uvědomují si, kolik práce a úsilí stojí výroba jednoho hrnečku od počátku až po konečnou glazuru. Výrobky potěší každého obdarovaného, také ale tvoří nedílnou součást výzdoby školy.

Tělocvična, posilovna a hřiště jsou využívány nejen v hodinách tělesné výchovy, ale také ve volném čase dětí. Děti hrají kolektivní míčové hry, florbal, cvičí na balančních míčích aj. V rámci tělesné výchovy je každoročně pořádán lyžařský výcvikový kurz, kde se děti seznamují se základními lyžařskými postoji a technikami lyžování. Žáci prvního stupně školy jsou zařazeni do plaveckého výcviku. Ve škole jsou organizována různá sportovní klání, jedná se např. o turnaj ve stolním tenise, tradiční vánoční latku – o nejlepšího skokana do výšky, soutěž ve cvičení na balančních míčích, silácký trojboj apod.

Zpestřením jsou pro žáky soutěže a kvízy, ve kterých mohou prokázat nabyté vědomosti. Atraktivní je soutěž Chcete být milionářem, Pythagoriáda, dějepisná soutěž Jak se žilo, ale také soutěže přírodopisné nebo ve vyjmenovaných slovech.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SPECIÁLNÍ

Hlavním posláním základní školy speciální je rozvíjet u žáků schopnosti nezbytné pro aktivní zapojení do společnosti a samostatného života. S ohledem na individuální možnosti a schopnosti žáků se ve výchově a vzdělávání uplatňují nejrozličnější pomůcky, důraz je kladen především na názornost.

Závěrem roku 2003 byla ve škole zřízena relaxační místnost a byla vybavena relaxačním vakem, bazénkem s masážními kuličkami a dalšími pomůckami vhodnými k relaxaci a rehabilitaci. Relaxační místnost je využívána především při práci se žáky s těžším mentálním postižením, při práci s dětmi s výraznějšími poruchami chování na nižším stupni základní školy, ale také v kroužku komunikačních dovedností i v jednotlivých vyučovacích hodinách.

Rehabilitační program

Podle Rehabilitačního vzdělávacího programu se vzdělávají žáci s tak závažným mentálním postižením, které jim znemožňuje vzdělávání na úrovni základní školy i základní školy speciální, ale umožňuje jim, aby si v přizpůsobených podmínkách a za odborného speciálně pedagogického vedení osvojovali některé elementární vědomosti, dovednosti a návyky, které jim umožní získat určitou míru soběstačnosti, najít vhodnou míru komunikace se svým okolím a rozvíjet pohyblivost. Rehabilitační vzdělávací program umožňuje žákům s těžkým mentálním postižením, případně žákům s více vadami, uplatnit jejich ústavou garantované právo na vzdělání a realizovat jejich rozvojový tělesný i duševní potenciál.

Výchova a vzdělávání dětí zařazených do rehabilitačního programu je realizována za pomoci asistentů pedagoga. Vzhledem k častým problémům s komunikací, kdy žáci používají především neverbální komunikaci, jsou ve výuce využívány formy alternativní a augmentativní komunikace – gesta, mimika, posunky, obrázky apod.

Při práci s dětmi využíváme různé kompenzační a rehabilitační pomůcky – polohovací židle a lavice, relaxační vak, kuličkový bazén, molitanové kostky, masážní míčky, balanční míče a řadu dalších pomůcek pro rozvoj jemné a hrubé motoriky.

PRAKTICKÁ ŠKOLA JEDNOLETÁ

Výuka v Praktické škole jednoleté byla zahájena 1. 9. 2005. Studium připravuje na výkon jednoduchých činností se zaměřením na práce v domácnosti a pomocné zahradnické práce. Je určeno chlapcům i dívkám s ukončenou povinnou školní docházkou v základní škole speciální, případně v základní škole. Roční studium je ukončeno závěrečnou zkouškou.

Cílem studia je doplnit a rozšířit všeobecné základy vzdělání dosažené v průběhu školní docházky v základní škole speciální, případně základní škole, osvojit si manuální dovednosti potřebné k výkonu konkrétních jednoduchých pracovních činností, získat perspektivní možnost uplatnění v profesních oblastech i v životě a dosáhnout tak maximální míry samostatnosti žáka.

Důraz ve výuce je kladen především na různé metody a formy práce, uplatňování pedagogických zásad přiměřenosti učiva a individuálního přístupu k žákům. Výuka praktických předmětů je realizována převážně formou praktických cvičení s využitím základních teoretických znalostí z předmětů rodinná výchova, občanská výchova a ruční práce. Výuka probíhá na školní zahradě, ve skleníku a ve cvičném bytě.

Absolventi praktické školy s jednoletou přípravou se mohou v rámci svých možností a individuálních schopností uplatnit přiměřeným výkonem v chráněných pracovištích a při pomocných pracích v různých profesních oblastech.

INTERNÁT

Do internátu jsou zařazovány děti základní školy i základní školy speciální na žádost rodičů nebo zákonných zástupců, někdy na základě doporučení orgánu sociálně právní ochrany dětí v případech, kdy rodinné prostředí nezajišťuje potřeby dětí. Do jisté míry plní internát funkci preventivní v období, kdy se rodina ocitne ve svízelné sociální situaci. Do internátu jsou zařazovány také děti, které nemohou denně do školy docházet nebo dojíždět z důvodu větší vzdálenosti od místa bydliště nebo z důvodu svého postižení.

Internát poskytuje dětem vhodné podmínky pro osobnostní rozvoj a dostatečné podněty pro rozvoj jejich schopností a dovedností potřebných pro samostatný život. Nabízí dětem týdenní ubytování s celodenní stravou, jsou jim nabídnuty také různé volnočasové aktivity.

DĚTSKÝ DOMOV

Do dětského domova jsou v současné době zařazovány děti, kterým jejich rodina nezajišťuje vhodné podmínky pro zdárnou výchovu. U dětí se projevují výchovné problémy, především z důvodu selhání rodičů, neplněním jejich základních povinností. Jejich hlavní problémy v chování tedy vyplývají zejména z nevhodného socio-kulturního a ekonomického prostředí. Do dětského domova v Boskovicích jsou umísťovány děti z celého Jihomoravského kraje na základě rozhodnutí Dětského diagnostického ústavu v Brně. Kapacita dětského domova činí 40 dětí, v současné době zajišťuje péči dětem do ukončení povinné školní docházky.

Cílem výchovně vzdělávací péče je především vychovávat děti tak, aby se projevovaly jako svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovaly svá práva a naplňovaly své povinnosti. Je nutné u dětí vytvářet pozitivní projevy chování, vychovávat je ke spolu-

práci a respektování práce a úspěchů vlastních i druhých, k samostatnosti a schopnosti vést v dospělosti plnohodnotný rodinný život.

Výchovně vzdělávací péči zajišťují pedagogičtí pracovníci s předepsanou odbornou způsobilostí a s potřebnými profesními dovednostmi – komunikativní ve směru k dětem, jejich zákonným zástupcům a dalším pracovníkům zařízení. Nabídku odborné pomoci dětem a jejich zákonným zástupcům zajišťují sociální pracovníce, zdravotnice a psycholog.

Děti jsou zařazené do jednotlivých rodinných skupin, které mají nejvíce 8 dětí, sourozenci jsou zařazováni do společné skupiny. Pro rodinnou skupinu je určen samostatný byt s příslušným vybavením – 4 dvojlůžkové pokoje pro děti, kuchyňka, společná obývací místnost, sociální zařízení, skladovací prostory pro ložní prádlo, sportovní potřeby dětí, prostory pro společenské události. Každá rodinná buňka je vybavena pračkou a kuchyně elektrospotřebiči – sporák, elektrický kráječ, mikrovlnná trouba, varná konvice apod. Děti se tak podílí na činnostech, které jsou propojené se skutečným životem, osvojují si to, co má pro ně praktický význam.

Poradenské služby ve škole

VÝCHOVNÉ PORADENSTVÍ

Výchovné poradenství se zaměřuje na 4 základní oblasti.

- Jednak na práci se žáky vyšších ročníků základní školy, kteří se připravují na volbu povolání. V oblasti výběru povolání je nutná spolupráce výchovného poradce, třídních učitelů, zákonných zástupců žáků, ale také spolupráce s odbornými učiteli, do kterých se žáci hlásí.
- Další oblastí je poskytování informací dětem s nařízenou ústavní výchovou a řešení jejich problémů, jako je např. volba učebního oboru v souvislosti s umístěním do jiného zařízení. Dále to je spolupráce se sociálními kurátory a orgány sociálně právní ochrany dětí při řešení následné péče, spolupráce s diagnostickým ústavem, spolupráce se zákonnými zástupci dětí s nařízenou ústavní výchovou.
- Výchovný poradce spolupracuje také s rodiči žáků, u kterých se projevují výchovné problémy či negativní vztah ke škole.
- V neposlední řadě řeší, ve spolupráci s odbornými pracovišti, problematické chování žáků, zabývá se řešením zjištěných projevů šikany, agresivního chování, drobných krádeží apod.

SLUŽBY SOCIÁLNĚ PRÁVNÍ OCHRANY DĚTÍ

V oblasti sociálně právní ochrany dětí poskytuje poradenské služby sociální pracovnice Základní školy, Praktické školy a Dětského domova. Zákonným zástupcům dětí zařazených do internátu školy podává informace o úhradě péče a informace o možnostech dalšího jednání v možnostech žádostí o finanční podporu – sociální dávky, informace o možnostech vyhledat pomoc v dalších poradních orgánech, informace a spolupráci v případě nutnosti přeradit dítě do ÚSP.

Zákonným zástupcům dětí s nařízenou ústavní výchovou poskytuje informace o řešení problémů ve spolupráci s příslušnými odděleními sociálně právní ochrany dětí městských úřadů.

PROTIDROGOVÁ PREVENCE A PREVENCE SOCIÁLNĚ PATOLOGICKÝCH JEVŮ – MINIMÁLNÍ PREVENTIVNÍ PROGRAM

V oblasti protidrogové prevence a prevence sociálně patologických jevů pracuje v zařízení školní metodička protidrogové prevence, a to na základě zpracovaného Minimálního preventivního programu.

Minimální preventivní program v našem zařízení je cílen zejména do oblasti zdravého životního stylu, zvyšování odolnosti dětí a mládeže proti negativním vlivům, které se ve společnosti vyskytují – především nabídka omamných látek. Cílovou skupinou jsou hlavně děti, které se ocitají v nevýhodné sociální situaci hlavně v důsledku naprostého selhání vlastní rodiny.

Působení na děti a mládež není zaměřeno pouze na předání informací o prevenci zneužívání návykových látek. Zahrnuje rovněž vzdělávání o mnohočetnosti problémů,

které drogy ve společnosti způsobují. Pozornost je nutné věnovat i otázkám, které souvisí s tím, jak se lidé vyrovnávají se stresem, jaká je jejich úroveň sebedůvěry, tolerance, nezávislosti na svém sociálním okolí apod.

Výchovně vzdělávací působení na děti a mládež v rámci primární prevence zahrnuje problematiku sociálně patologických jevů ve všech možných oblastech možného dopadu na osobnost a život jedince. Důležitou součástí jsou i volnočasové aktivity, organizované školou a nejrůznější formy mimoškolní činnosti. Volnočasové aktivity je nutné systémově koordinovat, průběžně analyzovat a vyhodnocovat, a to nejen ve smyslu nabídky, ale též v kontextu motivace dětí a mládeže k pozitivní seberealizaci ve volném čase.

Základními obsahovými rovinami Minimálního preventivního programu jsou poskytování základních poznatků o jednotlivých druzích sociálně patologických jevů a jejich možném dopadu na osobnost, život i sociální prostředí dítěte, pomoc při formování osobnosti jedince, změně postojů a nežádoucích způsobů chování, zvyšování sociální kompetence, rozvoj dovedností, které vedou k samostatnému odpovědnému rozhodování, k posilování sebedůvěry a odmítání všech forem sebeustruktury, kladný přístup k sobě, svému zdraví, ke společnosti a životu jako celku, techniky asertivity, nácvik způsobů odmítání, odhalování předsudků.

V rámci protidrogové prevence byl metodickou protidrogové prevence zpracován projekt **Nejen pro ten dnešní den**. Hlavní myšlenkou projektu je výchova ke vzájemné toleranci a respektu. V jeho rámci se uskutečnilo několik akcí, do nichž byli zapojeni i rodiče, např. vánoční a velikonoční odpoledne, program v jarních prázdninách – netradiční soutěže, výtvarné a pracovní dílny a jiné.

Součástí projektu byly také prázdninové pobyty. Jeden z nich byl zajištěn v Pensionu Athéna v obci Suchý 23. 8. – 28. 8. 2004. Pobytu se zúčastnilo 18 žáků školy, finanční prostředky byly získány na základě předloženého projektu z Městského úřadu Boskovic, ze státní dotace na protidrogovou prevenci, od obecních úřadů obcí, kde mají žáci trvalé bydliště, a od zákonných zástupců žáků. Některým dětem se naskytla vůbec první příležitost strávit několik dní bez rodičů nebo svých blízkých, v cizím prostředí. Rozličné aktivity (malování na sklo, modelování, malování na trička...) a připravené akce – celodenní výlet na hrad Úsov a do Mladečských jeskyní, noční stezka odvahy, stopovaná nebo opékání špekáčků při závěrečném táboráku, však daly všem dětem zapomenout na stesk a celý týden si užívaly příjemné společnosti kamarádů.

Druhý týdenní prázdninový program pro žáky s těžším mentálním postižením a pro žáky z nevýhodného socio-kulturního prostředí se uskutečnil následující rok – v červenci 2005 pod názvem Společně to dokážeme. Na každý den byly pro děti připravené aktivity, při kterých se jednak dozvěděly nové informace o Boskovicích a okolí, hlavně se však učily postarat se samy o sebe. Každý den si děti připravily chutný oběd a do vaření se zapojily i ty nejmenší děti. Během dne byly uspořádány různé sportovní a vědomostní soutěže, technikou batiky si děti ozdobily trička, navštívily boskovický zámek, minigolf v Blansku aj. Završením celého týdne byl večerní táborák, nocování ve stanech a návštěva Westernového městečka.

Na hlavní záměry minimálního preventivního programu úzce navazoval projekt **Na jedné lodi**. Jeho cílem bylo především vytváření situací, které dětem umožní nácvik sociálních dovedností (komunikace, spolupráce) a některých dalších postojů a do-

vedností, které se vztahují ke smysluplnému uspořádání vlastního života – upevnění pocitu zodpovědnosti, úspěšné zvládnutí integračního procesu aj.

Nejnáročnější akcí byl týdenní putovní tábor v oblasti mezi Jindřichovým Hradcem, Třeboní a Novými Hrady. Během pobytu se nevyskytl žádný výchovný problém. Děti byly k sobě vstřícné, ochotné, bez vybízení dospělých byli starší chlapci vždy připra-

veni pomoci mladším dětem. Děti zažily i pro ně dosud málo známé situace (pro ostatní děti běžné) – musely se každý den starat o všechny svoje věci – sbalit do batohu, poskládat, zkontrolovat, zda mají všechno. Některá jídla připravovaly děti samostatně pro celou skupinu.

Během podzimních prázdnin se uskutečnily další aktivity, např. tematický jednodenní pobyt v Brně zaměřený na nácvik sociálních dovedností a řešení dosud neznámých situací – orientaci v cizím prostředí, zvládání běžných komunikačních dovedností (nákup jízdenky MHD, označení jízdenky v tramvaji...) – zakončený návštěvou ZOO Brno. Další akcí v rámci projektu Na jedné lodi byl turistický jednodenní pobyt – Mikulov, Lednicko-valtický areál. Hlavní náplní tohoto dne bylo zvládnutí cca 20 km dlouhé turistické trasy.

Dne 13. 12. 2003 se uskutečnila jednodenní exkurze do Prahy. Pro děti byl den v Praze ojedinělým zážitkem: Pražský hrad, střídání hradní stráže, Katedrála sv. Víta, Zlatá ulička, Staré zámecké schody, Petřín a zrcadlové bludiště, Karlův most, vyhlídka z Pražské brány, Staroměstské náměstí a vánoční jarmark, Orloj, Muzeum voskových figurín, Václavské náměstí a socha sv. Václava. Program byl velmi náročný, ale děti zvládly všechno výborně, návštěvu všech památek včetně muzea voskových figurín spojovaly s poznatky, které se jim vybavily z teoretické výuky. Pro velký úspěch byla vzdělávací exkurze do Prahy zorganizována i v červnu 2005. Kromě prohlídky historických částí města byla cílem také návštěva Policejního muzea.

Činnost školy

MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

Multikulturní výchova umožňuje žákům poznávat vlastní kulturní prostředí a rozmanitost odlišných kultur, rozvíjí smysl pro spravedlnost, solidaritu a toleranci, vede k chápání a respektování sociokulturní rozmanitosti. Multikulturní výchova se dotýká též mezilidských vztahů ve škole, vztahů mezi učiteli a žáky, mezi žáky navzájem, mezi školou a rodinou, školou a veřejností.

Multikulturní výchova prolínala také projekty „Mládež z Toulouse za hudbou v Boskovicích“ a „Mládež z Boskovic za přáteli v Toulouse“.

V roce 2000 se uskutečnila týdenní studijní cesta ředitelů speciálních škol okresu Blansko do Francie. Tehdy byla navázána spolupráce mezi Dětským domovem v Boskovicích a francouzským Institut de Reeducation OUSTALET. Obě výchovná zařízení mají společný cíl své práce – připravit děti na samostatný život, pomáhat překonávat důsledky výchovy, která je ovlivněna nevýhodným sociálně-kulturním prostředím.

V červenci 2002 se uskutečnil dvoustranný projekt „Mládež z Toulouse za hudbou v Boskovicích“. Skupina francouzských chlapců přijela na týdenní pobyt do Boskovic. Spojovacím článkem obou skupin dětí, tedy českých a francouzských, byla hudba, a to v podobě vystoupení folklorního souboru Velen, folklorních slavností v Muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm, vystoupení cimbálové muziky hrající romskou hudbu, návštěva nahrávacího studia DISK a samozřejmě prezentace vlastních muzikálních dovedností. Celý program byl doprovázen dalšími akcemi – sportovním utkáním, přípravou národních jídel, výtvarnými a pracovními dílnami apod. Účastníci projektu měli jedinečnou příležitost získat konkrétní nezprostředkované informace o životě v jiné zemi, o společenských problémech i odlišnostech.

V létě 2004 byla skupina českých dětí pozvána na návštěvu Francie, která navazovala na akci z roku 2002. Tento projekt byl uskutečněn za finanční podpory v rámci programu Evropského společenství MLÁDEŽ v částce 3 862 EUR. Podařilo se zapojit děti, které již přátele z Francie znaly, a touha realizovat akci a uskutečnit cestu do Francie byla dlouhodobou a účinnou motivací k získání vědomostí a aktivní činnosti ve škole i ve volném čase.

Hlavními tématy společného projektu byly rovné příležitosti a umění a kultura. Děti z Boskovic se seznámily s městem Lyon, Toulouse, zážitky jim přinesla i plavba Canal di Midi, návštěva tvrze Carcasson, pracovní a výtvarné dílny. Měly možnost poznat francouzskou kuchyni a životní styl jiné země. Společný projekt byl přínosný pro všechny zúčastněné.

ENVIROMENTÁLNÍ VÝCHOVA

Enviromentální výchova vede žáky k pochopení vztahů člověka a životního prostředí, k vytvoření kladného vztahu dětí k živé přírodě a vede k jejich účasti na ochraně a utváření prostředí. Přispívá tak nejen k uvědomění si nutnosti ohleduplného přístupu k přírodě, ale přispívá též k utváření zdravého životního stylu a odpovědnosti v oblasti ochrany životního prostředí.

Základní vztah k přírodě a péči o ni získávají žáci při práci na školní zahradě v rámci pracovního vyučování. Přírodovědné vycházky a exkurze, při nichž žáci poznávají region Boskovic a okolí (zahradnictví Šmelcovna, rozhledny, jeskyně v Rudce u Kunštátu, jeskyně Moravského krasu, turistika krajem lišky Bystroušky, pštrosí farma v Doubravici nad Svitavou, prohlídka čističky odpadních vod), žáky učí utvářet si kladný vztah k přírodě, dodržovat zásady správného chování v přírodě, chránit přírodu a přírodní památky.

Tematika ekologie a přírody má prostor také na vývěškách, které jsou umístěny na chodbách školy. Školní prostředí zkrášlují pokojové květiny, o které se žáci starají. Ve třídách je dbáno na hygienu, tedy větrání, řádné osvětlení apod. Žáci jsou během celého školního roku vedeni k dodržování pitného režimu a zásad zdravé výživy, zpestřením jsou pravidelné ochutnávky zdravých pokrmů, které si žáci připravují v rámci třídy.

Důležitou součástí je ekologická osvěta se zaměřením na životní prostředí. Cílem je žáky naučit správně třídit odpad a tříděný odpad správným způsobem umísťovat do připravených kontejnerů. Kromě toho jsou žáci vedeni k úspoře vody, energií, nakládání s plasty, zpracovávání zbytkových materiálů apod.

V roce 2004 pořádal MěÚ Boskovice ve spolupráci s EKO – KOM a.s. pilotní projekt „Třídění odpadu na školách a osvětová činnost občanů města Boskovice v oblasti třídění odpadů“. V naší škole byl zpracován projekt týkající se motivace žáků ke třídění odpadů, provádění sběru papíru a PET lahví, na jehož základě byl našemu zařízení poskytnut finanční příspěvek téměř 20 tisíc Kč na jeho realizaci. Současně zajistil MěÚ exkurzi do zařízení na zpracování separovaného odpadu a do dotřídovacích linek, které se zúčastnili žáci 9. ročníku. 7. 4. 2004 se žáci naší školy zúčastnili také školního programu na téma „Separace odpadu“.

ZDRAVÁ ŠKOLA

Program Zdravá škola je zaměřen především na zkvalitnění práce a zejména vztahů mezi dětmi navzájem, ale také mezi dětmi a pedagogickými pracovníky. Program staví na vyzkoušení nových forem a metod práce s dětmi, jejichž využití může vést ke zmírnění některých problémů, k vytvoření či prohloubení příjemného sociálního klimatu ve třídě, respektive ve škole. Jde o poznání osobnosti dítěte a na základě těchto poznatků pak vytváření takových pracovních postupů, které budou podporovat a rozvíjet jeho schopnosti, které mu umožní pracovat ve třídě, v níž se bude cítit příjemně, bezpečně.

Netradičním uspořádáním třídy a jejím vybavením, prací mimo učebnu, v přírodě, skupinovou prací, zážitkovým učením, účastí v různých soutěžích, na koncertech a divadelních představeních se u žáků vytváří podmínky pro tělesnou, duševní a společenskou pohodu. U dětí se tak pěstuje odolnost vůči stresům a zdravý škodícím vlivům, děti se učí odpočívat, učí se samostatnosti, zodpovědnosti a spolehlivosti. V rámci pro-

gramu Zdravá škola jsou s dětmi diskutována témata protidrogové prevence, sexuální výchovy, výchovy k toleranci, tělesné hygieny, duševního zdraví člověka, zdravé výživy a další.

ZÁJMOVÉ KROUŽKY A AKTIVITY DĚTÍ VE VOLNÉM ČASE

Ve svém volném čase mohou žáci školy navštěvovat různé zájmové kroužky, ve kterých rozvíjejí své schopnosti a dovednosti, učí se novým věcem nebo jen relaxují.

Především mladší žáci navštěvují kroužky hry na zobcovou flétnu, výtvarný a keramický kroužek. Žákům nižších ročníků základní školy a žákům základní školy speciální je určen kroužek komunikační dovednosti, kde se formou her, zábavných cvičení a dalších aktivit žáci učí nejen správně vyslovovat, ale především rozvíjet slovní zásobu, tvořit věty a vůbec komunikovat. Vady výslovnosti napравuje s dětmi logopedka v rámci individuální logopedické péče. Pro mladší i starší děti jsou určeny lekce anglického jazyka v kroužku angličtina hrou, starší žáci mohou navštěvovat informatiku.

Děti v dětském domově se hodně věnují hudbě. V hudebně se učí hrát na hudební nástroje, např. bicí soupravu, kytaru, klávesy, zpívají a využívají možnosti veřejně vystupovat, např. na festivalu amatérských kapel Fest mazec apod. Ve školním roce 2000/2001 postoupila hudební instrumentální skupina do republikové přehlídky v zájmové činnosti dětských domovů v Praze. Děti se účastní také Nejmilejších koncertů – festivalů nejlepších zpěváků, hudebníků a tanečníků z dětských domovů z celé České republiky.

Ve škole funguje žákovská knihovna, která nabízí žákům výběr z mnoha titulů. K nejvyhledávanějším patří encyklopedie a naučné obrázkové knihy.

Děti pravidelně navštěvují divadelní představení, které pořádá KZM Boskovice, pořádáme zájezdy do divadla, především do loutkového divadla Radost v Brně, ale také do Janáčkova divadla apod.

Děti se účastní výtvarných soutěží, které pořádá jak škola, tak další subjekty, soutěže mladých cyklistů v Blansku aj.

Na sportovní úspěchy minulých let navázali žáci naší školy i v devadesátých letech a pokračují v nich i v současnosti. Žáci se pravidelně účastní Sportovních her mládeže, turnajů pro mentálně postižené žáky ve florbalu a kopané a dosahují zde velmi dobrých výsledků.

ŠKOLA A VEŘEJNOST

V roce 2005 pořádal Ústav sociální péče Šebetov I. ročník výtvarné soutěže „VY a MY 2005“ na téma „Co mám rád, co mi pomáhá“. Soutěž byla určena pro obyvatele ústavů sociální péče, stacionářů, žáků základních škol, speciálních škol, dětských domovů a podobných zařízení. I naše škola byla v soutěži a na následné výstavě zastoupena zdařilými kresbami a malbami a i letos žáci připravují dílka do II. ročníku soutěže, ve kterém je vyhlášeno téma „Můj nejoblíbenější příběh“.

Na konci listopadu 2005 se naše škola, ve spolupráci se Základní školou Jevíčko, prezentovala výstavou dětských prací v Jevíčku. Výstavu provázelo koncertní vystoupení pěveckého sboru v Synagoze.

K významnému Dni památky obětí holocaustu probíhají ve škole každoročně různé programy, které žákům tuto tematiku přibližují. V roce 2005 se naše škola zařadila do projektu, jehož se zúčastnily školy Jihomoravského kraje. Šlo o besedu s přímými účastníky holocaustu a další programy, které se konaly v Brně a jejichž součástí byla také putovní výstava obrazů žáků škol. Naše děti výtvarně ztvárnily tematiku „Boskovice – Židovské město“.

Již několik let se škola účastní zdobení stromečků na vánočním jarmarku na boskovickém náměstí a děti se představují hudebním vystoupením v odpoledním programu.

Žáci základní školy speciální se každoročně připravují na podzimní přehlídku hudebních vystoupení mentálně postižených dětí v Rájci – Jestřebí „Zpívejte s námi“, sportovními výkony se vždy blýsknou na Sportovních hrách s Betany.

V roce 2005 navázala naše škola kontakt s brněnskou skautskou organizací, která v rámci své činnosti postavila na dvoře školy krásnou dětskou prolézačku „brontosau- ra“, na jejíž stavbě se podílely také děti z dětského domova.

ZŠ, PrŠ a DD Boskovice spolupracuje s mnoha subjekty. Jedním z nich je Střední pedagogická škola Boskovice, jejíž studenti vykonávají v našem zařízení odbornou praxi. Studenti Pedagogické fakulty MU Brno, obory speciální pedagogiky – etopedie, psychopedie, také absolvují exkurze a naslechy ve škole a v dětském domově. Další spolupráce se uplatňuje se zařízeními pro děti s nařízenou ústavní výchovou, např. Speciální školy Vídeňská Brno, DD Hodonín, DD Dagmar Brno, VÚM Olešnice, ZvŠ internátní Předklášteří u Tišnova, charitativní zařízení Betany, kde se nachází odloučené pracoviště našeho zařízení, a v neposlední řadě je to užší kontakt s Domem dětí a mládeže Boskovice, kam dochází děti z dětského domova do některých zájmových kroužků.

